

Lõputöös käsitati juhtide liikluskäitumist koolide juures, eelkõige Tallinna näitel. Probleemiks oli autojuhtide liikluskäitumine koolialadel, mis suurendab nii koolilaste kui ka teiste liiklejate ohtu. Eesmärk oli välja selgitada, kuidas juhid käituvad koolide juures ning kas ja kuidas nende tegutsemine mõjutab üldist liiklusohutust antud asutuste juures.

Teoriast selgus nii Eesti, kui ka erinevatel välisriikide näidetel, kuidas juhid käituvad koolide läheduses liigeldes, mis otsuseid vastu võetakse, kuidas reageeritakse piirangutele ja milline on juhtide mõju ohutusele. Liikluskäitumiste uurimisel kasutati kvalitatiivset meetodit, milleks oli vaatlus, ning kvantitatiivset meetodit, milleks oli andmeanalüüs. Viimase puhul kasutati Maanteeametist saadud liiklusõnnetuste statistikat, mis kajastas olukorda Tallinnas aastatel 2011–2015. Vaatluseks valiti välja neli Tallinna kooli. Otsustati vastavalt liiklusohutlikkusele, tuginedes varasemate õnnetuste sagedusele ning teadaolevatele ohtlikele liiklussõlmedele. Kokku oli üheksa vaadeldavat aspekti, kuid keskenduti peamiselt neljale: peatumine ja parkimine, tee andmine ülekäigurajal, kõrvalised tegevused roolis ning sobiv kiiruse valik.

Tulemustest selgus, et liiklusõnnetuste arv on kasvanud viimaste aastate jooksul ning vaatluste käigus saadi kinnitust teorias püstitatud väitele, et koolilapsi viiakse rohkem autodega kooli ning koolitee ohtlikkus on seetõttu suurem. Konfliktid esinevad erinevatel põhjustel, autojuhid hindavad tihti oma võimeid üle ning samuti, tuginedes uuringutele, nii jalakäijate, kui ka autojuhtide hajameelsus suurenenud, eelkõige kõrvaliste tegevuste tõttu. Samuti tuleks koolides pöörata rohkem tähelepanu liikluskäitumisele ning liiklusõpetusele, mis aitaks ära hoida potentsiaalselt ohtlikke olukordi.